

Erdészklub Kecskeméten

Az OEE Kecskeméti Helyi Csoportjának hagyományos Erdészklub összejövetele június 12-én a KEFAG Zrt. Császártöltési Erdészeténél került megrendezésre.

A tagságból verbuválódott közel 50 résztvevő Bács-Kiskun megye teljes területéről érkezett az erdészet Keceli Csemetekertjébe, ahol a vendégeket *Kara Miklós* erdészeti igazgató vezetésével a Császártöltési Erdészet szakszemélyzete fogadta.

A program első részében a csemetekerti vetéseket tekintettük meg az alkalmazott technológiák ismertetése közben. Megismertük a kert létesítésének körülményeit, történetét. A kérdésekre *iffi. Góber Zoltán* műszaki vezető és *Balogh K. Róbert* csemetekert-kezelő, kerületvezető erdész adott részletes válaszokat.

A továbbiakban sétát tettünk azon az alföldi erdőket bemutató tanösvényen, amelyet a 2007. évi erdészeti vándorgyűlés kísérő szakmai programjaként létesített a KEFAG Zrt. A ma is kitűnő állapotban lévő ismertető tábláknál *Bódi György* műszaki vezető adott tájékoztatást a helyi erdőgazdálkodás fahasználati gyakorlatáról.

Rövid üdítő pihenő után, a szakmai program zárásaként Hajós község határában tekintettük meg a Császártöltési Erdészet által tervezett és kivitelezett második éves kitűnően sikerült megbízásos erdőtelepítést. Erdész szívét melengető látvány volt a 62 ha-os egybefüggő „zöld tenger”, a tájhasznosítás egyik kiváló példája a szomszédos szőlő-, gyümölcs- és elcserjesedett gyepterületek kontrasztjaként. Sok hozzászóló dicsérte a helyi szakszemélyzet, többek között *Rostás Róbert*, a kivitelezést irányí-

tást a helyi erdőgazdálkodás fahasználati gyakorlatáról.

tó kerületvezető munkáját. A bemutatott erdőtelepítési lehetőségeit *Szabó Tibor József*, a Kormányhivatal Erdészeti Igazgatóságának igazgatója, egyben az OEE Bács-Kiskun megyei régióképviseelője ismertette.

A tevékeny szakmai program zárásaként az erdészet kezelésében lévő Császártöltési Parkerdőben fogaszthattunk el egy pompás estebédet baráti beszélgetés keretében.

Késő este volt már, amikor búcsút vettünk vendéglátóinktól. *Kara Miklós* erdészeti igazgatónak egy mindannyiunk által aláírt emlékkönyvvel külön is megköszöntük a szívélyes vendéglátást azon apropóból is, hogy több mint 3 évtizedes erdészvezetői munkássága zárásaként ez év végén befejezi aktív szakmai pályafutását. Bízom benne, hogy a Helyi Csoport hasonló rendezvényein vendégként a későbbiekben ugyanolyan lelkesedéssel vesz majd részt, mint ahogyan ezt a szép napot megszervezte!

Koczka Zoltán

OEE Kecskeméti HC

Állatélet erdeinkben VI.

(Erdészeti és Gazdászati Lapok, 1866. július)

Az Erdészeti és Gazdászati Lapok 1866. évfolyamában cikksorozat jelent meg, „Állatélet erdeinkben” címmel. Az egykori megfigyelések számíthatnak a ma olvasójának érdeklődésére is.

Július havában a nyár tetőpontját éri, a nap hatalmas sugarainak tikkasztó hőssége lankasztólag hat a szerves lényekre, melyek azonban életük főmunkásságát – a fajfenntartásról való gondot – nagyobbbrészt már be is fejezték.

Az erdei emlősök közül csak némely hátramaradt dámvad szüli még e hónapban foltos kis fiait és a nyul harmadik fiadzásra készül. Szarvasunk érett agancsairól veti le a külhámot s azzal jellet ad, hogy a nagy vadászat (hohe Jagd) kezdődik. A nagy vadászat főtárgyai a szarvasok és az őz, továbbá a medve, vaddisznó, hiúz és a farkas. Noha a ragadozók vadászata semmi időhöz kötve nincsen, mégis leginkább csak télen lövetnek, minthogy téli bundájuk sokkal becsesebb a nyárinál. Ősi

elődeink szükségből űzték a vadászatot, mi pedig mulatságból, kedvtőlésből tesszük azt – és valóban nemes és lovagias multság is a vadászat, csak hogy már kevés ország van Európában, melyekben a nagy vadászatot még élvezni lehet, áldott hazánk azonban azon szerencsésekhez tartozik, noha itt is esztendőről esztendőre a vadak kevesbülnek.

A kétszer költő madarak vagy már etetik második fiaikat, vagy pedig még tojásaikon ülnek; a veréb apa pedig már az idei második nemzedékét vezet-

geti a gabnamezőkre; a szárnyasok éneke mind inkább elnémul. Még az egyszerű pity-palaty is gyérebbe zeng már füleinkbe, mert csinos kis fürjünk fiait előtt büszkén lépdegelve fölösleges dolgokra rá nem ér, de még sem akadályozhatja, hogy szivecskéje, mely gyermekei gyarapodása fölött örömmel megtelt, néha-néha ezen egyszerű hangokban boldogságát ki ne fejezze. Fenyveseinkben már repülő fiatal fajokra találhatunk és a lombos fák koronaiban turbékol a fiatal zsenge gerlék serege.

Hogy a nyár tetőpontját elérve ismét visszafelé indul, már onnan is következtethetjük, hogy a madarak vagy már ismét tőlünk elvonulnak vagy legalább is elvonulni készülnek. Az elsőkhöz tartozik a kakuk, mely, mint tudjuk magának fészket nem rakván, semmi által hozzánk nem vonzatik, de táplálékából – szőrös hernyókból – is már kifogyott. Az útra készülőkhöz tartozik a madarak philosophusa, a mindenkitől kedvelt hosszúlábú gyermekbarát – a gólya.

Kriesch

http://erdeszetilapok.oszk.hu/00370/pdf/00370_333-334.pdf